

YVONNE VAN DE BRUG: 'MIJN PRENTEN-BOEK STAAT OPEN VOOR GEVOELEN'

WIE VIA EEN UITGEVERIJ EEN BOEK WIL PUBLICEREN, MOET MEESTAL IN DE TEKSTEN SCHRAPPEN EN MAG EEN ILLUSTRATOR NIET ZELF KIEZEN. YVONNE VAN DE BRUG DAARENTEGEN, KREEG ALLEEN TE HOREN DAT ZE MÉÉR TEKSTEN MOEST AANLEVEREN, TOEN ZE AAN UITGEVERIJ CLAVIS HAAR FILOSOFISCHE PRENTENBOEKTEKSTEN MET ILLUSTRATIES VAN MARION WESTERMAN LIET ZIEN. NU 'ER IS EEN PLEKJE IN JE HART' GEDRUKT IS, HOOPT DE ALPHENSE DAT JONG TOT OUD ER IETS AAN HEEFT.

Door Jolanda van Luinen

OVER RUST NEMEN

Een filosofisch prentenboek schrijven over emoties. Hoe kom je erop?

„Een paar jaar geleden kwam ik op het idee, toen ik zag dat mijn kinderen aldoor zo druk waren. Ze vlogen van het ene naar het andere, terwijl ze soms toch heus moe waren. Bij mijn dochter kwam daar bij dat zij het zich erg aantrok wat andere kinderen van haar vonden. En dat terwijl het juist mooi is dat iedereen uniek is. Volwassenen weten dat je af en toe rust moet nemen om na te denken. Dat wilde ik mijn kinderen ook meegeven. Doordat ik zelf een boekenmens ben en altijd veel las met de kinderen, kwam ik op een avond op het idee om een filosofisch prentenboek te schrijven. Daarin wilde ik overbrengen dat waar je ook gaat, je altijd bij jezelf te rade kunt gaan. En dat je op een eenvoudige manier blij kunt worden en zelf je verdrietige bui kunt oplossen. Eigenlijk is dit boek niet alleen geschikt voor kinderen vanaf 5 jaar, maar ook voor tieners en wellicht volwassenen wanneer die eens niet lekker in hun vel zitten. Waarom het dan een prentenboek geworden is? Ik heb daar iets mee, omdat ze lekker kort van stof zijn. En het kinderlijke aspect, dat zit in iedereen nog wel een beetje. Ik weet nog dat ik op mijn 20ste van vriendinnen het boek 'Juffertje Zonneschijn' kreeg, met daarbij de vermelding: 'Dat ben jij voor ons.' Ik vond het heel leuk om het boekje te krijgen. Met kleine dingen kun je dus al iemand blij maken. Zelfs met een kinderboekje, ook al is de ontvanger geen kind meer.”

OVER SERIEUS ÉN VROLIJK

Van het eerste idee tot de eerste druk, hoe ging dat?

„Het idee van korte teksten met mooie platen had ik meteen die bewuste avond al in mijn hoofd. Met het schrijven van de teksten was ik gauw klaar. Toen kwam ik in tweestrijd: of ik zou ze in de la leggen en er verder niks mee doen, of ik nam mezelf serieus en ging proberen ze uitgegeven te krijgen. Illustratrice Marion Westerman kende ik toevallig al, doordat ze bij me in de buurt woont en onze zonen in hun kleutertijd samen speelden. Zo was het geen al te grote stap om haar mening te vragen. We hebben mijn plan besproken en hoewel ze druk genoeg was, wilde ze wel kijken wat ze ermee kon. Het was alsof het zo moest zijn. Toen ik bij haar wegging had ik gewoon kippenvel.”

Vers van de pers is ook op basisschool Het Spectrum - hier groep 3 - het filosofische prentenboek 'Er is een plekje in je hart' van Yvonne van de Brug goed ontvangen. Foto: Wil Kokelaar

„Of het een voordeel was dat ik het boek al helemaal in mijn hoofd had? In zoverre wel, dat ik goed aan Marion kon uitleggen hoe ik het graag wilde hebben, al heeft ze niet alles zondermeer overgenomen. Zelf had ik misschien wat fletsere kleuren gebruikt voor de illustraties, met het idee dat lezers daardoor meer tot rust komen. In het aller begin moest ik zelfs wennen aan de flitsende kleurencombinaties die Marion heeft gebruikt en de springerigheid in haar tekeningen. Maar eigenlijk had ik kunnen weten dat het bij haar grappig en fel wordt, want ik was bekend met haar werk. Achteraf gezien is het een goede combinatie gebleken: mijn serieuze boodschap met haar illustraties als vrolijke noot. Dus uiteindelijk is het helemaal goed gekomen.”

Moest er nog veel aan het boek gebeuren voordat het echt gedrukt werd?

„Zelf heb ik wat met de tekening over geborgenheid en de tekening met de grote paraplu. En wat ik ook heel trefend vind, is hoe Marion zes emoties heeft uitgebeeld door zes kinderen in een raamkozijn te tekenen. De volgorde van de pagina's en de combinatie van mijn teksten en haar platen hebben we samen bedacht. Toen we het allebei 'af' vonden, hebben we er een presentatiemap van gemaakt waarmee ik in januari 2007 verschillende uitgeverijen heb benaderd. Bij de meeste paste het prentenboek 'niet in hun plaatje'. Van uitgeverij Clavis hoorde we echter maar steeds niets. Na er een paar keer achteraan bellen, werd ik uitgenodigd

voor de open illustratorenendag in Amsterdam. De contactpersoon van de uitgeverij bleek gelukkig geen strenge, zakelijke vrouw te zijn maar een lief, schattig Belgisch vrouwtje. Zij had de toegestuurde presentatiemap ontvangen, maar er wordt pas echt naar je werk gekeken wanneer je er daadwerkelijk mee langskomt. Het idee van dat 'plekje in je hart' sprak haar aan. Ze herkende dat gevoel bij haar eigen kinderen. We hoefden het verhaal alleen nog maar wat uit te breiden met extra teksten en platen. Kun je nagaan: augustus 2006 ging ik naar Marion, begin 2007 had ik presentatiemappen opgestuurd en in januari 2008 had ik het gesprek met Clavis. De definitieve versie moest in oktober van dat jaar klaar zijn, zodat het in het voorjaar 2009 uit kon komen. Best een lang proces, dus. Maar het was het waard; binnenkort komt het prentenboek zelfs uit in Denemarken, omdat ze er daar ook in geïnteresseerd zijn. Bijzonder leuk, dat 'mijn kindje' zo goed ontvangen wordt.”

‘Een lang proces,’ het wachten waard’, ‘mijn kindje’... Het lijkt wel een zwangerschap!

„Het grappige is: toen ik met het boek begon had ik twee 'grote' basisschoolkinderen, waardoor ik alle tijd had voor dit project. Toen ik mijn teksten af had en Marion druk was met de platen, kwam onze derde 'er tussendoor'. Ook dat heeft zo moeten zijn. Met ons gezin hebben we zo uitgekeken naar de komst van Chris, dat hij wel eens zal denken: wat hangen die vier hoof-

den nou steeds boven mijn bedje te lachen. Voor onze oudste twee was ik altijd thuis, waardoor Gijs aan mij hing toen hij naar de peuterspeelzaal moest. Hoewel ik moeilijk de zorg uit handen kan geven, is Chris twee ochtenden bij een oppasmoeder, waar hij met peuters kan spelen. Hij gaat daar graag naartoe, waardoor het goed is voor hem, maar ook voor mij. Binnen de geborgenheid van het gezin, moet er immers ruimte zijn voor de individuele personen. En daar gaat het prentenboek ook over: door lief te zijn voor jezelf - bijvoorbeeld door jezelf te ontwikkelen in plaats van weg te cijferen - kun je ook lief zijn voor anderen.”

OVER INTERACTIE

Het boek is onlangs dan eindelijk uitgekomen. Hoe ging het verder?

„De eerste druk heeft een oplage van 3000 stuks, te verkrijgen in boekwinkels en via internet. Op 20 maart heb ik in peuterspeelzaal De Boterbloem het boek officieel gepresenteerd aan vrienden, familie en kennissen. De opkomst was enorm. In mijn speech heb ik Marion welgemeend bedankt, want zonder haar was het project nooit van de grond gekomen. Het boek werd al snel voorgelezen op een school in Woerden, waar mijn schoonzus werkt. En, met ondersteuning van een mooie PowerPoint presentatie, die Marion van het boek heeft gemaakt. Het boek paste precies binnen het catecheseproject voor de kleuters. Leuk, hè? Voor Alphen gunde ik de primeur aan Het Spectrum, de school van onze oudste twee kinderen. Op 26 maart heb ik er,

ook met PowerPoint, voorgelezen in groepen 3 tot en met 7. Van de leerlingen heb ik zulke leuke reacties gekregen. Ook de interactie over gevoelens was bijzonder. In elke groep waar ik vroeg naar hun favoriete prent, was dat die met harten op de wegwijzers, die aangeeft dat liefde overal te vinden is. In groep 4 heb ik de locatielider een prentenboek overhandigd voor de schoolbib. Naar de kleuters ga ik apart een keer toe. Ben benieuwd wat zij ervan vinden. Sowieso ben ik er best een beetje trots op dat ik mijn eigen kinderen nu iets moois kan meegeven.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Yvonne van de Brug verwachten?

„Bijzondere plannen heb ik niet. Ik wil gewoon gelukkig zijn met het gezin. Net zomin als je 'een beetje zwanger' kunt zijn, ben ik volgens mijn vrienden - met slechts één prentenboek op mijn naam - niet 'een beetje een schrijver' maar een echte. Zo gezien zal ik vast nog wel meer gaan schrijven!”

Naam: Yvonne van de Brug-Hendricks

Geboortedatum: 1 juni 1970

Geboorteplaats: Rijswijk (opgegroeid in Wateringen)

Beroep: voedingskundige/diëtist

Relatie: getrouwd met Jan-Dik van de Brug

Kinderen: Gijs (10), Nadine (9) en Chris (10 maanden)

Hobby's: hardlopen, zon, zee en strand